

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Διὰ τὰ δημόσια καταστήματα » 20.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 14, ἑξαμηνία δραχ. 8.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16 ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λε. 30.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Η 25ῃ ΜΑΡΤΙΟΥ.

Πεντήχοντα πέντε ἔτη παρήλθον ἀφότου ἡ Ἑλλάς ἀπετίναξεν ἀπὸ τοῦ τραγῆλου τῆς τὸν βαρὺν καὶ δυσφόρητον τῆς τυραννίας ζυγόν, καὶ ὅμως ἀκόμη δὲν ἠτύχησαμεν νὰ ἴδωμεν ἡμέρας ἐθνικῆς εὐημερίας. Ἀκόμη δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἀποκτήσωμεν πολιτικὴν εὐθείαν καὶ μόνιμον, ὀρθοφρονούσαν καὶ πατριωτικῶς μεριμνῶσαν περὶ τοῦ γενικοῦ καλοῦ· ἀκόμη τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖόν μας νοσεῖ τὴν δυσίατον τῆς ἀχρηματίας νόσον, καὶ ἀκόμη οἱ πρόμαχοι τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας περιφέρονται βραχένδυτοι καὶ γυμνόποδες καὶ κρούουσι τὰς θύρας τῶν ἰσχυρῶν, ἐπαιτοῦντες τὸν ἄρτον. Τὰ ἄγρια κομματικὰ πάθη, αἱ πολιτικαὶ φατρίαι, αἱ προσωπικαὶ ἀντεκδικήσεις, αἱ συνεχεῖς διαλύσεις τῶν βουλῶν, αἱ ἀλληλοδιάδοχοι πτώσεις τῶν ὀλιγοχρονίων κυβερνήσεων, ἡ νόσος τῆς ὑπαλληλίας, ἡ ἀφειδῆς καὶ ματαία κατανάλωσις τῶν φόρων, πάντα ταῦτα ἐξενεύρισαν καὶ παρέλυσαν τὸ πολιτικὸν στοιχεῖον, καὶ ἐξώθησαν

αὐτὸ εἰς τὴν ἀθλίαν καὶ ἐλεεινὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν σήμερον τὸ βλέπομεν. Ἐκ τῆς παραλύσεως τοῦ πολιτικοῦ στοιχείου ἐπῆλθεν ἡ παραλυσία τῆς δημοσιογραφίας, ἥτις συνδέεται δι' ἀδιάρρηκτων δεσμῶν μετὰ τοῦ πολιτικοῦ στοιχείου, ἐκ τῆς παραλύσεως δὲ ταύτης ἐπῆλθεν ἡ διαφθορὰ τῶν ἡθῶν τοῦ λαοῦ· διότι λαὸς, ὅστις στερεῖται εὐγενοῦς καὶ ἀμερολήπτου δημοσιογραφίας, εἶνε λαὸς ἀπολίτευτος, λαὸς διεφθαρμένος καὶ τυφλός. Ἄνθρωποι ἀσυνείδητοι, ἀμοιροῦντες καὶ τῶν πρώτων στοιχείων τῆς πολιτικῆς μαθήσεως, ἀνέρχονται εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα τῆς πολιτείας· φροντίζοντες δὲ μόνον καὶ μόνον περὶ τοῦ βαλαντίου των, τυφλώττουσι πρὸ παντὸς καλοῦ, φράττουσι τὰ ὠτὰ των πρὸ πάσης δικαίας φωνῆς, καὶ ἀρπάζουσιν ἀναλήγῃ τὸν δημόσιον πλοῦτον, διὰ νὰ πληρώσωσι τὰ ἀδδὴφάγα στόματά των, ὡς καὶ τὰ των περὶ αὐτοῦς. Ἄνθρωποι μωροὶ, ἀγράμματοι, ἐξασχῆσαντες πάντα τὰ ἐπαγγέλματα καὶ κυλισθέντες εἰς τὸν βόρβορον πάσης κακοηθείας καὶ αἰσχροῦτος, τολ-

μῶσιν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης αἰδοῦς νὰ λαμβάνωσιν εἰς χεῖρας τὸν δημοσιογραφικὸν κάλαμον, καὶ νὰ ρίπτωσιν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰς ἐκτρωματικὰς ἰδέας τῆς σαπρᾶς κεφαλῆς των. Πωλοῦσι τὸν κάλαμόν των εἰς ἐφθνήν τιμὴν, ὑπέικοντες δὲ χάριν τῆς κοιλίας των εἰς πολιτικὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας μεταβάλλουσι καθ' ἑκάστην πολιτικὰ φρονήματα, καὶ ἀνέρχονται καὶ κατέρχονται τὰς βαθμίδας τῶν ὑπουργείων, ἀσπαζόμενοι τὰ κράσπεδα τῶν ὑπουργῶν· ἅμα δὲ ἀποβληθῶσι κακὴν κακῶς ἐκ τῶν ὑπουργικῶν αἰθουσῶν, τότε κηρύσσονται ἀνεξάρτητοι καὶ ἀναπλάττουσι Πλατωνικὰς δημοκρατίας. Ἄνθρωποι διατρέχοντες τὸν ὠραιότερον καιρὸν τῆς νεανικῆς ἡλικίας, καὶ δυνάμενοι νὰ παρασκευάσωσι μέλλον εὐρὺ, κατατρέβουσι τὸν πολυτιμότερον καιρὸν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ καφφενεῖα, καὶ τρέχουσι δίχην ἐπαίτου κατόπιν τῶν ὑπουργῶν, ζητοῦντες μικρόν τι ψιχίον ἐκ τοῦ δημοσίου πλοῦτου. Ἴδου ἡ πραγματικὴ καὶ ἐντελής εἰκὼν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου! Τὰ πάντα περι-

Κ Η Π Ο Σ

ΤΟ ΖΙΑΦΕΤΙ ΤΟΥ ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ.

Τὴν περασμένη Κυριακὴ θαρρῶ πῶς εἶχε κάνει Ὡς τὸν κόλπο τοῦ Σκαραμαγκᾶ, ἀπέξ' ἀπ' τὸ λιμάνι τῆς Σαλαμίνος ὁ καλὸς Ἄνδρῆκος ἓνα ζευκὶ Ἄντάμικο καὶ πλούσιο κοντὰ σὲ μία πεύκη, Καὶ ἐπροσκάλεσε πολλοὺς ὁμογενεῖς μεγάλους, Τὸν φίλτατον Ζαῆμη του, τοὺς ὑπουργοὺς καὶ ἄλλους.

Εἰς τὸ τραπέζι κάθονταν δεξιὰ ὁ Κουμουνοῦρος, Καὶ ὁ Ζαῆμης κ' οἱ λοιποὶ, κ' ἄριστερὰ ὁ Βοῦρος, Ὁ Εὐαγγέλης Μπαλταντζῆς, ὁ νομικὸς Μερκάτης, Καὶ ὁ Θεοδωρίδης μας ὁ grand ἀριστοκράτης, Ποῦ χύνει μυρωδιαῖς πολλαῖς εἰς ὄλας του τὰς τρίχας, Καὶ τῆς Ὀλλάνδας τὸ παιδί ὁ Στεφανῆς ὁ Ψύχας.

Ἐκεῖ καθόταν κ' ὁ Παχὺς, ὁ πρῶτος τραπεζίτης, Κι' ὁ Θεολόγης ὁ γνωστὸς ὁ πάμπλουτος μεσίτης Τῶν θαυμασιῶν μηχανῶν ποῦ ἔρχοντ' ἐξ Ἀγγλίας Πρὸς πρόδον κ' ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας. Ἐκεῖ καθόταν κ' ὁ Μπασιάς, καὶ ἔς τὸ δεξί του πλάγι Ὁ κύρ Μελάς, κ' ἄλλοι πολλοὶ τρανοὶ Λαυριοφάγοι.

Εἰς τὸ τραπέζι ἦτανε ὀλόχρυσά πηρούνια, Μεγάλὰ πιάτα φαρφουρι, ἀρνιά ψητὰ, γουρούνια, Πουλιὰ, λαγοὶ, κοτόπουλα καὶ κρέατα καὶ γάλοι, Φρέσκο τυρὶ τῆς Λιάκουρας καὶ ἀστακοὶ μεγάλοι, Ὠραῖα αὐγοτάραχα, μαρούλια καὶ βεπάνια, Καὶ βεταινάτο μπόλικο καὶ μπύρα καὶ σαμπάνια.

Ὅλοι ἐτρῶγαν κ' ἔλεγαν διάφορα ἀστεῖα, Καὶ πότε πότε ἔκαναν σπουδαῖα ὀμιλία Γιὰ τῆς Πατρίδας τὸ καλὸ, καὶ γιὰ τῆς Λέσχης, κ' ἄλλα Τόσα καὶ τόσα πράγματα σπουδαῖα καὶ μεγάλα. Εἰς τὰ ποτήρια ἔβγαζε ἀφροὺς τὸ βεταινάτο, Καὶ ὄλοι τόχα ἔκαναν καὶ τᾶφερναν ἔς τὸν πάτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΖΗΣΗΝ ΣΩΤΗΡΙΟΥ.

Ἔλα, ἔλα, γέρο Ζήση, ὅπου ὄλοι σέ τιμοῦνε
Καὶ σέ ἔχουν σὰν παπποῦ
Γιὰ νὰ δείξης εἰς τοὺς νέους Φαλαγγίτας πῶς βαστοῦνε
Τὸ μαχαίρι κι' ἀπὸ ποῦ.
Μὲ μπομπότα τοῦ Ὀλύμπου καὶ μὲ ἀσπρη φουστανέλλα
Εἰς τοὺς Φαλαγγίτας ἔλα.

Ἔλα, ἔλα, γέρο Ζήση Σωτηρίου, καὶ εἰπέ τους
Νᾶνε φρόνιμα παιδιὰ,
Καὶ ὡσὰν καλὸς πατέρας ἔς τὸ καλὸ ὁδήγησέ τους,
Καὶ μὲ ὄλην τὴν καρδιά
Παρακάλεσε ὀλίγον τὸν θεὸ γιὰ νὰ τοὺς βάλλῃ
Ἄλιγη γνῶσι ἔς τὸ κεφάλι.

Μοίρασε ἔς τοὺς Φαλαγγίτας τὴν ὠραία σου μπομπότα,
Καὶ μὲ μία σου ματιὰ
Δεῖξε σ' ὄλους πῶς πηδοῦσες εἰς τὰ χρόνια σου τὰ πρῶτα
Ἐ τοῦ πολέμου τὴν φωτιά.
Καὶ ἀσῆκωσε καὶ πάλι ἀψηλά τὴν μπαγιονέτα
Καὶ εἰς ἄλλους χρόνους πέτα.

Ἦές τους, Ἦές τους, γέρο Ζήση, ἔς τὰ βιβλία νὰ προσέχουν
Καὶ νὰ μὴν ἦνε τρελλοί,
Κι' ὅταν πρέπη κι' ἦνε ὦρα ἔς τὰ γυμνάσια νὰ τρέχουν
Δίχως θόρυβο πολὺ,
Κι' ὅταν πιάνουν τὸ τουφέκι, νὰ μὴ κάνουν πολλὰς τρέλλαις
Καὶ νὰ βλέπουν κατὰ κοπέλαις.
Μὰ κοντὰ εἰς ὄλα τᾶλλα Ἦές τους, γέρο Ζήση, ὅτι
Δὲν τους πρέπει καὶ πολὺ
Νὰ κουνιοῦνται κι' ὄλοένα νὰ λυγίζονται, διότι
Ἐφορέσανε στολή,
Ἄλλὰ πάντα ὅπου εἶνε μὲ ταπεινώσι μεγάλη
Νάχουν κάτω τὸ κεφάλι.

Αὐτὰ Ἦές τους, καὶ εὐχῆσου μὲ καρδιά ἀπὸ κανένα
Νὰ μὴ βασκαθοῦν ποτὲ,
Καὶ τὴν Φάλαγγα ν' ἀφήσουν κατὰ τὰ συνειρησμένα,
Ἄλλὰ νᾶνε φοιτηταὶ
Καὶ γενναῖοι στρατιῶται, κι' ἅμα ἔλθῃ ὦρα ὄλοι
Νὰ ἀρπάξουν τὰ τουφέκια καὶ νὰ ἔμπουν μὲς ἔς τὴν Πόλι.